

ಈ ಲೇಖನದ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಮೂಗುತ್ತಿಯ ದುದಾದದ ಖಂಡನೆ	2
ಮೂಗುತ್ತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹೆಸರುಗಳು	6
ಕಾವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗುತ್ತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ	7
ಸೋತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗುತ್ತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ	10
ಶ್ರೀಮನ್ ಮಧ್ವಾಂಸ್ತದಲ್ಲಿ ಮೂಗುತ್ತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ	12
ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖ	17
ಮೂಗು ಚುಚ್ಚುವ ಸಂಸ್ಕಾರವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ	
	26

ಮೂಗುತಿಯ ದುರ್ವಾದದ ಖಂಡನೆ

ಮೂಗುತಿ ಚುಷ್ಟಿಯದು ಹಿಂದೂಗಳ
ಸಂಪ್ರದಾಯಲ್ಲ ಎಂಬ ದುರ್ವಾದದ ಖಂಡನೆ

ಶ್ರೀಯತ ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಕೌಲ್ಳಾರರು ಒಂದು
ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನ ತೇಳಿದ್ದಾರೆ —

ನಮಸ್ಕಾರ ಆಚಾರ್ಯರೇ...

ಒನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು ವಿಜಯ
ರನಾಡಟರೆ "ಭೋಧಿ ಯೃದ್ದ" ದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು
ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಕೆವಿ
ಚುಷ್ಟಿಕೌಳ್ಳಿಯದು ಮಾತ್ರ ಇದೆ ಅಂತ ಮತ್ತು
ಮೂಗು ಚುಷ್ಟಿನಿಕೌಳ್ಳಿಯದು ಅದು ಮುಸ್ಲಿಂ
ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದು ಅಂತ
ತಿಳಿನಿದ್ದಾರೆ..... ಇದು ನಿಜವೇ ?

ಉಪದೇಶ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯೆ

ಓದುಗರ ಧಾರ್ಮಿಕ, ತಾತ್ಕಾರ್ಥಿಕ,
ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀಜಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ
ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾಪರಾದ
ಡಾ.ಬನ್ನಂಜಿ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರ್
ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

- ▶ ಹಿಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಿಳೆಯರು ಮೂಗು ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂಗುತ್ತಿ ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ? ಆ ಅಚರಣೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಮಹತ್ವವೇನು?

ಜನ್ಮಿತಾ | ಮಡಕೇರಿ

ಅದು ಮೂಲತಃ ಹಿಂದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಅಲ್ಲ.
ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಂದ ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಕಿವಿ ಚುಚ್ಚುವುದು
ಮಾತ್ರ ಹಿಂದುಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಮೂಗು ಚುಚ್ಚುವುದು ಅಲ್ಲ.

ಧನ್ಯವಾದಗಳು.....

ನಾವು ದೇಶದ್ಯೋಹದ ಕುರಿತ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ — ಹೊರಗಿನ ಶತ್ರುಗಳಿಗಿಂತ ಒಳಗಿನ ಶತ್ರುಗಳು ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು. ಈ ಮಾತು ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಸಹ ಅಷ್ಟರಿಂದಿಂತು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಗವಾನ್ ಭಗವರ್ಥಿತೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ಕರಡಿ ಕಾಸಿನ ಕೆಮ್ಮೆತ್ತೂ ಹೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಅದರಿಂದ ಯಾರೂ ಬದಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಆತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಎನ್ನುವ ವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವದು ಇಡಿಯ ಕನಾಣಕರದ ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ.

ಆದರೆ, ಬನ್ನಂಜೆಯಂತಹ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ತೋಚಿದ್ದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಹೊರಟರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಕಂಗೆಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಶಯಕ್ಕೇಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜನರನ್ನು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಬನ್ನಂಜೆಯ ಅಂತಹ ಅನೇಕ ದುಧಾದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನುತ್ತಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವದು ಹಿಂದೂಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ, ಮುಸ್ಲಿಂರಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಎಂಬ ದುಧಾದರ್ಶ ಒಂದು.

ಇದೇ ಬನ್ನಂಜೆ ಹಿಂದೆ ಹೆಣ್ಣುಮರ್ಕುಳು ರುಪ್ಪುಸ್ ತೊಡುವದು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ದುಧಾದವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅವರ ಬಳಿಯೇ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಒದಿದ್ದ ಉಡುಪಿಯ

ರಾಮನಾಥಾಚಾರ್ಯರು ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ
ಖಂಡಿಸಿದ್ದರು. ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತಲೆಗೆ
ತೋಚಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಶಿಷ್ಯನಿಂದಲೇ
ಖಂಡನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುಂದರು ನಾವು
ಬನ್ನಂಜೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಪಾಠ.

ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಅಸಮೃತವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು,
ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಘಾತಕ್ಯಂಟಾಗುವ ವಿಷಯವನ್ನು
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರೆ, ತಾನು ವಿದ್ಯಾಯಂತ ಎಂಬ
ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ತೋಚಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಗಳಿಸಿದ್ದ ಗೌರವದೆಲ್ಲ
ಮಣ್ಣಪಾಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುಂದರ್ಕೆ ಬನ್ನಂಜೆ
ನಮ್ಮೆದುರಿಗಿನ ಜೀವಂತ ದೃಷ್ಟಾಂತ.

ಇನ್ನು ಬನ್ನಂಜೆ ಹೇಳುವ ಒಳ್ಳೆಯ
ವಿಷಯವಾಗಲೀ, ರೆಟ್ಟದ್ವಾಗಲೀ ಅವರ ಸ್ವಂತದ್ದಲ್ಲ
ಎನ್ನುಂದರ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನ.
ಮೂರುತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ರಾಜಾಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು
ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಇಬ್ಬರು ಆಧುನಿಕ ಸಂಶೋಧಕರು
ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಉರು ಹೊಡೆದು ಬನ್ನಂಜೆ ಇಲ್ಲಿ
ಹೇಳಿದ್ವಾರೆ.

ಮೂಗನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂಗುತಿಯನ್ನು
ಧರಿಸುವದು ಶೈಷ್ಣಿಕವಾದ ವೈದಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ.
ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ, ಗಮನಿಸಿ.

ಮೂಗುತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹೆಸರುಗಳು

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ನಾಸಾಭೂಷಣ,
ನಾಸಾವಿಭೂಷಣ, ನಾಸಾಮಣಿ, ನಾಸಾಚೌಕ್ತಿಕ
ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮುತ್ತಿನಿಂದ ನಿಮಾಣ
ಮಾಡುವ ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಪ್ರಾಚೀನ
ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ದೋರೆಯುತ್ತದೆ. ಮುತ್ತಿನ
ಮೂಗುತಿ ಎಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

ರಾಘ್ಯಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ

ಬನ್ನಂಜೀಗೆ ಅತೀಪ್ರಿಯನಾದ ಗ್ರಂಥಕಾರ,
ಯಲ್ಲಭದೇವ. ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡುಗಳ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು
ಯಣಂ ಮಾಡಿದ ರಸಿಕರವಿ. ಅದನು ತನ್ನ
ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹದಿನಾರು ಶೃಂಗಾರಗಳನ್ನು
ಯಣಿಸಬೇಕಾದರೆ ಏಳಿನೆಯ
ಶೃಂಗಾರಪದಾರ್ಥಕವನ್ನಾಗಿ ನಾನಾಮೌಕ್ತಿಕವನ್ನಾಗಿ
ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪೂರ್ವಂ ಮದ್ವನ-ಜೀರ-ಹಾರ-ತಿಲಕಂ
ನೇತಾರ್ಜನಂ ಕುಂಡಲಂ
“ನಾನಾಮೌಕ್ತಿಕ”-ಪುಷ್ಟಮಾಲಕರಣಂ
(ಕೇಶಪಾಶರಚನಂ) ಶೃಂಗಾರಕ್ಕನ್ನಾಪುರಮ್ |
ಅಂಗೇ ಚಂದನಲೇಪ-ಕಂಚುರ-ಮಣಿ-
ದ್ವಿದಾರವಲೀ-ಫಂಟಿರೊ
ತಾಂಬೂಲಂ ಕರಕಂಕರಣಂ ಚತುರತಾ
ಶೃಂಗಾರಕಾಃ ಷೋಡಶ ||

ರಸಗಂಗಾಧರದಲ್ಲಿ ಜಗನ್ನಾಧಪಂಡಿತ
ರೂಪಕಾಲಂತಾರದ ಏಳಿನೆಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು

ಹೇಳುವಾಗ —

**“ಮೌರ್ತಿಕಾಲಂಕೃತಿಭೇದಗಣನಾಯಾಂ ಏಕಂ
ನಾಸಾಮೌರ್ತಿಕಮಿವ”** ಎಂದು ಮೂಗುತಿಯನ್ನು
ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕಾಳಿದಾಸ ಕುಮಾರಸಂಭವದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಯತಿಯ
ವಣಣನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು
ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ದೋರೆಯುತ್ತದೆ.

ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೇನಂತೆ. ಬನ್ನಂಜೀ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು
ಅದು ಮುಸಲ್ಲಾನರಿಂದ ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ
ಎಂದು. ಕಾರ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ವಚನಗಳು
ಪ್ರಮಾಣವಾಗುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು
ಕೇಳಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ —
ಜಗನ್ನಾಥಪಂಡಿತ ಮುಂತಾದವರು ಮುಸಲ್ಲಾನರ
ಪ್ರಭಾವ ನಮ್ಮೆ ದೇಶದಲ್ಲಾದ ಮೇಲೆ
ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಆದರೆ, ಯಲ್ಲಭದೇವ ಕಾಳಿದಾಸ
ಮುಂತಾದವರು ಮುಸಲ್ಲಾನರು
ಕಾಲಿಡುವದಕ್ಕೆಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಆಗಿಹೋದ

ರವಿಗಳು. ಅವರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಹೇಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಇನ್ನು ಮೂಗುತಿಯ ಮುಸಲ್ಪಾನರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ದೇಹತೆಗಳನ್ನು ಯಣನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಹಿತ ಮೂಗುತಿ ಸಹಿತವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ಔಚೀನರು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಧಾರಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ, ಗಮನಿಸಿ.

ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ

ಮೂಗುತಿಯ ಧಾರಣೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಹಿಂದೂಗಳ
ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಬನ್ನಂಜೆ
ಹೇಳಿರುವದರಿಂದ ಏಲ್ಲ ಹಿಂದೂಗಳ ಯಚನವನ್ನು
ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶಂಕರರ ಸೌಂದರ್ಯಲಹರಿಯಲ್ಲಿ
“ಮುಕ್ತಾಮಣಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಮೂಗು” ಎಂದು
ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ —

ಅಸೌ ನಾನಾಚಂಶಸ್ತಹಿನಗಿರಿ-
ಚಂಶಧ್ವಜಪಟೇ
ತ್ವದೀಯೋ ನೇದೀಯಃ ಘಲತು
ಘಲಮಸ್ಯಾಕಮುಚಿತಮ್ |
ಯಹಂತ್ಯಂತಮುಕ್ತಾಃ ಶಿಶಿರಕರ-
ನಿಃಶ್ವಾಸಗಲಿತಂ
ಸಮೃದ್ಧಾ ಯತ್ತಾಸಾಂ ಬಹಿರಪಿ ಚ
“ಮುಕ್ತಾಮಣಿಧರಃ” ||

ಲಲಿತಾಸಹಸ್ರನಾಮದಲ್ಲಿ ಗೌರೀದೇವಿಯ ಮೂಗು
ಮತ್ತು ಮೂಗುಬಟ್ಟನ್ನು ಯಣಣನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ —

ನವಚಂಪರಪುಷ್ಟಾಭ-
 ನಾಸಾದಂಡವಿರಾಜಿತಾ |
 ತಾರಾಕಾಂತಿತಿರಸ್ಯಾರಿ
“ನಾಸಾಭರಣಭಾಸುರಾ” || 7 ||

“ನಷ್ಟತ್ತರದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಮೀರುವ
 ಮೂಗುಬಟ್ಟಿನಿಂದ ಶೋಭಿತವಾದ, ಆಗ ತಾನೇ
 ಚಿರಿದ ಸಂಪಿಗೆಯಂತಹ ಮೂಗುಳ್ಳ ಲಲಿತಾದೇವಿ”

ಲಲಿತಾಸ್ತವರತ್ತದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಸಾಮಣಿಯ
 ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ —

ಸರಸಿಜನಹಯುಧ್ದರ್ದೃಶಾ
 ಶಂಷಾಲತಿಕಾಸನಾಭಿವಿಗ್ರಹಯಾ |
 ಭಾಸಾ ಕಯಾಡಿ ಜೀತೋ
“ನಾಸಾಮಣಿಶೋಭಿವದನಯಾ” ಭರಿತಮ್ ||
 188 ||

“ಮೂಗುತಿಯಿಂದ ಇಡಿಯ ಮುಖ
 ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದೆ”

ಶ್ರೀಮಹಾ ಮಧ್ಯಾಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಷಾದರಾಜರು ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯನ್ನು
ಚಣನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು
ಎರಡನೆಯ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ —

ನಲಿದಾಡೆ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಶಾರದಾದೇವಿ
ಕುಣಿದಾಡೆ ಎನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ಮ್ಯಾಲೆ ||೫||

ನಷುನಗೆ ಮುಖು ಹು “ನಾಸಾಭರಣ” ಎನೆವ ಕಪೋಲ
ಹೊನ ಮುತ್ತಿನ ಜೆಳ ತುಂಬಿಟ್ಟ ಶ್ರವಣ ತಿಲಕು
ಹನನಶರೀ ಸೂರ್ಯರ ಆಭರಣ ಶೋಭಿತಳೆ
ಕುಷುಮ ಮುಡಿದ ಮೂರ್ಧವಜ್ಞ ಉಳ್ಳಬಳೆ ||೬||

ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು ತಮ್ಮ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಂಧ್ಯದಲ್ಲಿ “ಲಪನಲಾವಣ್ಯ-
ಧಾರ್ಣಂಬುಧಿಭುದ್ವಿಧಿಭೂತನಾಸಾಮೃತೀರ್ಥ”
ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿ ಇದೆ
ಎಂದು ಚಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮ ದುರ್ಗಾಸ್ತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಿತ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು
ದುರ್ಗೆಯನ್ನು ನಾಂಬಾಮಣಿಭೂಷಿತಳಂಘನಾಗಿಯೇ
ಸ್ಥೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ —

ವಿಚಿತ್ರಜ್ಞಾದಾಮಣಿನಾ ರತ್ನೋದ್ಯತ್ತಿಲಕೇನ ಚ
“ಅನಂಘನಾಂಬಾಮಣಿನಾ”
ಶೋಭಿತಾಂಶ್ವಸರೋರೂಹಾ ||

“ಬೆಲೆರಟ್ಟಿಲ್ಲ ನಾಧ್ಯಪಿಲ್ಲದಷ್ಟ್ವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ
ಮೂಗುತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿತಳಾದ ದುರ್ಗಾದೇವಿ”

ಅವರ ಲಾಂಛಾಯಾಂಚೃತಸ್ಥೋತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ
ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಬಂದಿದೆ —

ಕುಂಡಲ-ರತ್ನ-ತಿಲಕ-“ಸನ್ವಾಸಾಮಣಿ”-
ಕಂಠಸೂತ್ರಹಾರಧರಾ |
ಅಂಗದ-ಕಂಕಣ-ರಾಂಜೀ-ಕಂಬುಕ-ಪೀತಯನನ-
ರಶನಾಭಾ ||

ರುಗ್ಂಣೀಶವಿಜಯದಲ್ಲಂತೂ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು
ಮುತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಮಾಡಿರಬೇಕು, ಅದರ ಪರಿಮಾಣ

ಎಷ್ಟುರಚೇರು ಮುಂತಾದ ವಿವರವನ್ನು ಸೋಗಸಾದ
ವಿವರಣೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಶ್ರೀ ರಾಜರು —
(19ನೇಯ ಸರ್ಗಸದ ಮೂರನೆಯ ಶ್ಲೋಕ)

ಮುಕ್ತಾತ್ಮಕೋಽಪಿ ಮೃದುಲೋಷ್ಟಪುಣಾನುಷ್ಠಾನೋ
ನಿತ್ಯಂ ಯದುಲ್ಲಂಧಪಾಂಗಶರೇಣ ಭಿನ್ನಃ ।
“ನಾನಾವಿಭಾಷಣಮಣಿಃ” ಪರಿಲಂಬತೇಽನಾಯಃ
ದೇವಾಃ ತೀಮಬ್ಯುತವಶೀರಣೈ ಪ್ರಯಾಸಃ ॥

ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಥಿಭಾನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ರಾಜರು
ನಿತ್ಯಭಾದ ಲಕ್ಷ್ಯದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವಾಗ
ಮೂರುತಿಯನ್ನು ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ —
“ಶಶಿಬಿಂಬದೆಂತೆನೆವ ಮೂರುತಿಮಣಿಯ
ಮಹಲಕ್ಷ್ಯಃ” ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಯದೇವಿಯ ಮೂರುತಿ
ಚಂದ್ರನಷ್ಟ್ವ ಕಾಂತಿಯುತ್ತಾದದ್ದು ಎಂದು
ಯಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪುರಂದರಧಾನರು ತಮ್ಮ
“ಭಂಗಾರವಿಡಬಾರದೇ” ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧಕೃತಿಯಲ್ಲಿ
ಮೂರುತಿಯ ಧಾರಣೆ ತವರು ಮನೆಯ ಉನ್ನತಿಗೆ
ಕಾರಣ ಎಂಬ ಸುಳಿಂಬನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ —

“ಹೆತ್ತದರ ಕುಲಕೆ ಕುಂದು ಬಾರದ ಹಾಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತ್ತಿಯಿಡೆ” ಎಂದು.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ “ಅಭ್ಯಂಗಣೆ ಹರಿರಾಣೆ” ಎಂಬ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯದೇವಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತ್ತಿ ಪದಕರದಂತಿದೆ ಎಂದು ಯಣಿಸಿದ್ದಾರೆ —

ಪೊಳಿಯ ಕಂಚುಕಾ “ನಾಸಿಕಾಮಣಿಪದಕಾ”
 ಧಳಧಳಿಸುವ ಅನೇಕಾ ಸೆಲೆಭೂಷಣವಿಟ್ಟು
 ಶೆಲಿಕಿಲಿ ನಗುವ ಕುಂಡಲ ಕೇಶಪಾಶದ
 ಪುಲಭ ಜನನಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ವಿಜಯವಿಶ್ವಲನ
 ನಾಮಾಮೃತ ಮೆಲಿಸೋ ಮಾತನು ಸಲಿಸೋ

ಹೀಗೆ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಗುತ್ತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ವಿಪುಲವಾಗಿ ದೋರೆಯುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಸರ್ವಜ್ಞ ಎಂದು ಬೀಗುವ ಬನ್ನಂಜಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಬಡಾಯಿಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ನಂಬುವ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರ ಮತ್ತು ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯದ ಮಾತಿಗೆ ಕರೆದೆ ಕಾಸಿನ ಶಿಮ್ಮತ್ತನ್ನು ನೀಡುವದಿಲ್ಲ. ವಾದಿರಾಜರ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ತಿರುಪತಿಯ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಭಜಿಸಿದವರು. ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದವರು. ಆದರೆ ಬನ್ನಂಜೀ ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣ ನಡೆದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. (ನನ್ನ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ದುದಾಂದವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿಯಾಗಿದೆ) ವಾದಿರಾಜರು ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲ ಮುಸಲ್ಲಾನರ ನಂತರ ಬಂದವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಮುಸಲ್ಲಾನರ ಪ್ರಭಾವ ಇವರ ಮೇಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲೂ ಹಿಂಜರಿಯದ ತಂಡದವರು ಬನ್ನಂಜೀಯ ಗುಂಟಿನವರು.

ಪೀಠಾರ್ಕೃತ್ವಾದರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸರ್ವಮೂಲಪಾಠವೇ ದೋರೆತಿಲ್ಲ, ಬನ್ನಂಜೀಗೇ ಅದು ದೋರೆತಿರುವದು ಎಂದು ಭಾಂತರಾಗಿರುವ ಜನರಿಂದ ಇನ್ನೇನನ್ನು ತಾನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಹೀಗಾಗಿ ಮತ್ತುಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖ

ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆಯನ್ನು
ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 64 ಉಪಜಾರಗಳನ್ನು
ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ
23ನೆಯ ಉಪಜಾರಯನ್ನಾಗಿ ನಾಸಿಕಾಭರಣಯನ್ನು
ಯಾವಿಲತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಓಟ ತೀರ್ಥೇವಿಯನ್ನು ಯಣಿಸುವಾಗ
ನಾಸಿಕಾ-ಭೂಷಣ-ಭೂಷಿತಳನ್ನಾಗಿಯೇ
ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ —

“ಶಾಂಭವೀಮುದಾರಶೀಲಾಂ ಶೀವಾಂ
ಶುಂಭವಿಭಂಜನೀಂ ಶೂಲವಿಧೃತಾಮ್ |
ನಮಸ್ಯಾ ತದೇವತಾಯಳಿಸಹಿತಾಂ
“ನಾಸಿಕಾಭೂಷಣ”ಭೂಷಿತಾಮ್” ಎಂದು.

ದೇವರಿಗೆ ಹದಿನಾರು ಉಪಜಾರಗಳನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ದೇವಿಗೆ 64 ಉಪಜಾರಗಳನ್ನು
ಸಲ್ಲಿಸುವ ರ್ಯಾಮಯನ್ನು ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.
ಅದರಲ್ಲಿ 23ನೆಯ ಉಪಜಾರಯನ್ನಾಗಿ

ನಾಸಾಭರಣವನ್ನು ಮೂಗುತ್ತಿಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ
ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

(ಇದು ಶಬ್ದಕಲ್ಪದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದ ಶೈಲೀಕರಣ)

ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಗಳಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಹಿ
ಮೂಗುತ್ತಿಯ ವಿಷುಲವಾದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ.

ಪದ್ಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ¹ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಹತ್ತನೇಯ
ಅಧ್ಯಾಯದ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಯನ್ನು ಹೇಳುವ
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ನಾಸಾಮುಕ್ತಾಫಲಜ್ಯೋತ್ಸಾಹ
ಜುಂಬಿತಸ್ಯಿತದೀರ್ಥಿತಃ” “ಆ ಹೆಣ್ಣಿನ
ಮೂಗುತ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಮುತ್ತಿನ ಕೊಂತಿ ಅವಳ
ನಗುವನ್ನು ಜುಂಬಿಸಿತ್ತು” ಎಂಬ ರಮಣೀಯವಾದ
ವಣಿನೆಯಿದೆ.

ಪದ್ಯಪುರಾಣದ ಓತಾಳಭಿಂಡದ 114ನೇಯ
ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಬಲವಾದ ಪ್ರಮಾಣ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

¹ ಪದ್ಯಪುರಾಣ, ಉತ್ತರಭಿಂಡ, 184ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ, 60ನೆಯ ಶೈಲೀಕ.

ಘಾರ್ಯತೀರ್ಥೇವಿ ತವರುಮನೆಯೊಂದ ತಂದ
 ಮೂಗುತಿನ್ನಷ್ಟೇ ಧರಿಸಿದ್ದಲ್ಲ, ರುದ್ರದೇವರು ತಮ್ಮ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಘಾರ್ಯತಿಗಾಗಿ (ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೊಂದ)
 ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದರು ಎಂಬ
 ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ —

**ವಾಣಾಭೂಷಣಮೇತತ್ತೇ
 ಪಶ್ಯಾಮಿ ಸಮದಾತ್ ತತಃ ।
 ಇದಂ ಹಿ ದ್ರಿಯತಾಂ ಮುಕ್ತಾ-
 ಘಲಂ ಮಮ ತವ ಪ್ರಿಯಮ್ ॥**

“ಮುತ್ತಿನೊಂದ ಮಾಡಿಸಿದ ಈ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು
 ತೆಗೆದುಹೋ, ನನಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ನಿನಗೂ
 ಪ್ರಿಯವಾದ ಈ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಧಾರಣೆ
 ಮಾಡು” ಎಂದು ರುದ್ರದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ
 ಆ ಅನಂತವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಮೂಗುಬಟ್ಟನ್ನು
 ಘಾರ್ಯತೀರ್ಥೇವಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತ — “ಅಹೋ
 ತ್ವನ್ನಂದಿರಂ ಶಂಭೋ ಸರ್ವಚಸ್ತಸಮೃದ್ಧಿಮತ್”
 ಎಂದು ರುದ್ರದೇವರ ಕೈಲಾನ

ಸರ್ಕಲಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದದ್ದು
ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ.

ಇದೇ ವಿಷಯ ನಾರದಪುರಾಣದ ಪೂರ್ವಾರ್ಥದ
ಉಪ್ಪತ್ತಿಂಭತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿಯೂ
ಉಲ್ಲಿಖಿತವಾಗಿದೆ —

ನಾನಾಭೂಷಣಮೇತತ್ತೇ
ಪಶ್ಯಾಮಿ ಸಮದಾತ್ ತತಃ |
ತತಃ ಪಾರಹ ಶಿವಾ ಶಂಭುಂ
ಸ್ನಿತ್ವಾ ಪರ್ವತನಂದಿನೀ |
ಅಹೋ ತ್ವನ್ಯಂದಿರಂ ಶಂಭೋ
ಸರ್ವರಸ್ತಸಮೃದ್ಧಿಮತ್ |

ಬ್ರಹ್ಮಂಡಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನಾಭರಣದ
ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ರುದ್ರದೇವರು ಪರಮಾತ್ಮನ
ಮೋಹಿನೀರೂಪರನ್ನು ನೋಡಲಿಷ್ಟಿಸಿದಾಗ
ಪರಮಾತ್ಮ ಮೋಹಿನಿಯಾಗಿ ಅವರ ಮುಂದೆ
ಒಬ್ಬಭೂತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೋಹಿನಿಯ
ರೂಪದ ಭಗವಂತನ ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ
ಮೂರುತ್ತಿಯಿತ್ತು ಎಂದು ಶ್ರೀ ವೇದಾಧಿಸದೇವರು

ಬೃಹತ್ತಾಂಡಪುರಾಣದಲ್ಲಿ (3-10-65)
ದಾಖಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.

ರುಂದರುಡ್ಯಲನಜ್ಞಾಯೈಃ
ದಂತೈಃ ದರ್ಶಿತಚಂದ್ರಿಕಾ |
ಸ್ಥಳಲಮೌಕ್ತಿಕನನ್ನಧ್-
“ನಾನಾಭರಣಭಾನುರಾ” ಎಂದು.

ಬನ್ನಂಜೀಯ ಹರಚೀಯಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮಾನೂ
ಮುಸಲ್ಲಾನರಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿ
ಮೇರೋಹಿನೀರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದ
ಎಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕೇ?

ಘಾರ್ಯತೀರ್ಥೇವಿ ರುದ್ರದೇವರ ಆಜ್ಞಿಯಂತೆ ತನ್ನ
ಒಂದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.
ಆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಪಮವಾದ
ಮೂಗುತಿಯಿತ್ತು ಎಂದು ಆದೇ
ಬೃಹತ್ತಾಂಡಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು
ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. (3-39-89)

“ಜೈಪಮ್ಯರಹಿತೋದಾರ-
ನಾನಾಮಣಿಮನೋಹರಃ |

ವಿಲಸತ್ತಿಲಪುಷ್ಟಿರ್ಮೀ ವಿಮಲೋನ್ನತನಾಸಿರ್ಕಃ²”

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ, ಸರಿ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ
ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆಯೇ? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.
ಆದರೆ ನಾಸಾಭೂಷಣ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ
ಪ್ರಯೋಗವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಯೌರಿಕವಾದ
ಶಬ್ದಗಳಿಂದ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತತ್ವವನ್ನ
ತಿಳಿಸುವದು ವೇದಗಳ ಸ್ವಭಾವ.
ಕೆವಿಯೋಲೆಯನ್ನು ವೇದಗಳು ಪತ್ರ ಎನ್ನುವ
ಶಬ್ದದಿಂದ ಕರೆದಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಅವು ನಾಸಾಭೂಷಣವನ್ನು ಕರೆದಿರುತ್ತವೆ,
ತಿಳಿಯುವಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ನಮಗಿರಬೇಕಷ್ಟೆ.

ಮುಗ್ಗೇದದಲ್ಲಿ “ಅಜ್ಞಿನ್ನಪತ್ರಃ ಸಚಂತಾಮ್” ಎಂಬ
ಒಂದು ಮಂತ್ರವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಿನ್ನಪತ್ರಃ ಎನ್ನುವ
ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮದಾಜಾಯಣರು “ಯಸ್ಯಾದವಿಧವಾಃ
ಸದಾ, ಅತೋ ಹೃಜ್ಞಿನ್ನಪತ್ರಾಂತಃ

² ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಈ ಶ್ಲೋಕವಿರುವದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪುಲ್ಲಿಂಗದ
ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ.

ಸದಾಯುರ್ಕಣಭೂಷಣಾಃ” ಎಂದು ವ್ಯಾಹಾರನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಅಜ್ಞಿನ್ನಪತ್ರಾಃ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದರ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯರು ರಣಭೂಷಣ ಕೆವಿಯೋಲೆ ಎಂದು ಅಧ್ಯಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದು ಮಾಂಗಲ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮುತ್ತೆದೆಯರು ಧರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಚೇದಗಳಲ್ಲಿ ಯೌರಿಕವಾದ ಶಬ್ದಗಳೊಂದ ನಾಸಾಭೂಷಣದ ಉಲ್ಲೇಖವೂ ಅವಶ್ಯಕಾಗಿ ದೊರೆಯತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದ ಕವಿಗಳೊಂದ ಆರಂಭಿಸಿ³ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಕವಿಗಳು, ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ, ಸ್ತೋತ್ರಸಾಹಿತ್ಯ, ಪುರಾಣಗಳು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಗುತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಮುನಲ್ಯಾನರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡಲಿಕ್ಕಂತೆ ಮುಂಚೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕವಿಗಳು ಮೂಗುತಿಯನ್ನು ಯಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚೇದವ್ಯಾಸದೇವರು ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ

³ ತಲಕುಸುಮವ ಸೇದೆ ನೀರೆನಿಯಿನ ಕಣ್ಣಿಳಿಸಿತು ನಾಸಾಭರಣ — ಸೇಮಿಜಿನೇಶಸಂಗತಿ, ಅಷಿನೆಯ ಸಂಧಿ ಅಉನೆಯ ಪದ್ಯ.

ನಾನಾರ್ಹೋತ್ತಿರವನ್ನು ಯಣೀಸಿದ್ದಾರೆ. ದಾಸರು, ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು, ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರು, ಈ ಎಲ್ಲ ಜನ ಮುಸಲ್ಪಾನರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದವರಾ?

“ನಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಓದಿಯವದನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ, ಓದದೇ ಇರುವದನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಬೀಗುವ ಬನ್ನಂಜಿ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು ರಚಿಸಿರುವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನಾದರೂ ಓದಿದ್ದಾರಾ? ಓದಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರಾ?

ಹಯಗ್ರೀವರೂಪದ ಪರಮಾತ್ಮೆ, ಸರಸ್ವತಿ ಭಾರತಿಯರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ವೇದಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸ್ವಯಂ ಶ್ರೀಮದಾಜಾಯ್ಯರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಲಿಪಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೂ ಅದೇ ಪುಸ್ತಕ. ವೇದಗಳಿರುವದು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಲಿಪಿಯಿದೆ ಎಂಬ ನಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನವೂ ಇಲ್ಲದ ಬನ್ನಂಜಿ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಎನ್ನುವ ಚನ್ತು ಇಲ್ಲದೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರ್ಕೇಲ್ಲ ಜೈಕಾರ ಹಾಕುವ ಮಂದಿ ನಮ್ಮೆ ಬನ್ನಂಜಿ ಮುಡಿ ಎಂದು ಬೀಗುತ್ತಾರೆ.

ನಹುಷ, ಕಾರ್ತ್ವ ವೀಯಾಸುನ, ಹಂಡವರು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಪರಂಪರೆಯವರು. ಕುಮಾರಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಮಹಾಯುಗದ ಕೃತ-ತ್ರೈತಾ-ದ್ವಾಪರ ಯುಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಕಾರ್ತ್ವ ವೀಯು ರಾಜಣನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ್ದ. ಆ ಕಾರ್ತ್ವ ವೀಯುನನ್ನು ಪರಶುರಾಮ ಕೊಂಡ. ರಾಜಣನನ್ನು ರಾಮ ಕೊಂಡ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ತ್ರೈತಾಯುಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಆದರೆ ಬನ್ನಂಜಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಪರಶುರಾಮ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ದ್ವಾಪರದವನು, ರಾಮ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕುರವನು ಎಂದು. ರಾಮಾಯಣ ಯಾವಾಗ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಬನ್ನಂಜಿಯನ್ನು ರಾಮಾಯಣದ ಅಧಿಕೃತವಿದ್ವಾಂಸ ಎಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಎನ್ನುವ ಚನ್ತುವಿಲ್ಲದ ಮಂದಿ.

ಮೂಗು ಚುಚ್ಚುವ ಸಂಸ್ಕಾರವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ

ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಬಳಿಕ
ಯ್ಕೆಯೊಬ್ಬರು “ನಮ್ಮ ಬನ್ನಂಜೆ ಹೇಳಿರುವದು,
ಮೂಗು ಚುಚ್ಚುವದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು,
ಮೂಗುತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ,
ಮೂಗನ್ನು ಚುಚ್ಚುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದ್ದರೆ ಆ ಕುರಿತ
ಸಂಸ್ಕಾರದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲಿ” ಎಂದು
ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಚಿತ್ರ ಜನ. ಮೂಗನ್ನು ಚುಚ್ಚದೇ, ಮೂಗುತ್ತಿಯ
ಅಸ್ತಿತ್ವ ಹೇಗೆ ಇರಲು ನಾಧ್ಯ. ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲನ
ಮಾಡುವ ಜನರಂತೆ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ
ಮೂರಿಗೆ ಮೂಗುತ್ತಿ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು
ಒಡಾಡುತ್ತಾರೇನು?

ಇನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರದ ಕುರಿತು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು
ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ
ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಸರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದುವೆಯೇ ಉಪನಯನ. ಅದು

ಆಗುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಕಾರಹೂ
ಮಂತ್ರಪುರಸ್ಸರವಾಗಿ ನಡೆಯುವರಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ
ಮಂತ್ರದ ಉಪಯೋಗವೇ ಇಲ್ಲವಾದ ಬಳಿಕ
ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಂಸ್ಕಾರಹನ್ನು ಹೇಗೆ
ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಹೆಣ್ಣುಮರ್ಕುಳು ಮೈನೆರೆದ ಹದಿನಾರನೆಯ ದಿವಸ
ಉತ್ಸವದ ಅಚರಣೆಯಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಆರತಿಯಿದೆ.
ಅದರ ಉಲ್ಲೇಖ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದೆ?
ಅಷ್ಟೇರೆ, ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ, ಮುಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪರ
ಹಾಕಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದರ
ವಿಧಿವಿಥಾನಗಳ ಉಲ್ಲೇಖ ಯಾವ
ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಗಂತ ಅದನ್ನು
ಮಾಡಬಾರದೇನು? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.
ಚಪ್ಪರದ ಉಲ್ಲೇಖ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.
ಆದರೆ ಮಂತ್ರಗಳಿಲ್ಲ. ಮುತ್ತೆದೆಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
ವಧುವರರ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಚಪ್ಪರದ
ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗೆ, ಮೂನುತ್ತಿಯ ಉಲ್ಲೇಖ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ
ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ವಿಪುಲ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು

ಒದಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ತಾಯಿಯಾದವಳು ಇದು ಜನ
ಮತ್ತೆದೆಯರ ಜೀತೆಗೂಡಿ ಅರ್ಕುಷಾಲಿಗನ ಮನೆಗೆ
ಹೆಣ್ಣುಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ,
ಅರ್ಕುಷಾಲಿಗನಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವನು
ಚುಜ್ಜಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಂಗಾರದ ಕಡ್ಡಿಗೆ
ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ,
ಇವಳಿಗೆ ಸದಾ ಸೌಭಾಗ್ಯವಿರಲಿ ಎಂದು
ಖಚಿಸ್ತೇಯರನ್ನು ದೇವತಾಸ್ತೇಯರನ್ನು ಘ್ರಾಣಿಸಿ
ಮೂರನ್ನು ಚುಜ್ಜಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮೂರು
ಚುಜ್ಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಒಣಕೊಬ್ಬಿಯನ್ನು ತಿನ್ನಲು
ಮಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು. ಗಟ್ಟಿಯಾದ
ಒಣಕೊಬ್ಬಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿಯುವದರಿಂದ ಆ
ನೋವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಚುಜ್ಜಿದ
ನಂತರ ಮತ್ತೇದೆಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ
ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ಕ್ರಮ.
ಹೆಣ್ಣುಮರ್ಕುಳೇ ನಿಂತು ನಡೆಸುವ
ಶ್ರೀಯಿಯಾದ್ವರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಗಳಿಲ್ಲ.
ಅದರ್ವಾಗಿಯೇ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ
ಪ್ರಸ್ತಾಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಯಾತ್ರೆಗೈದು ದಶನ
ಪಡೆದ, ಶ್ರೀಮದ್ವಾದಿರಾಜನುರುಷಾಚಭೋಮರು
ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ನಮಿಸಿದ ಕನ್ನಾಕುಮಾರಿಯ
ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯ ಮೂರಿನ
ವಚ್ಚರ ಮೂರುತ್ತಿಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಆಸ್ತಿಕ
ಭಾರತೀಯರಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ
ಸಮುದ್ರಯಾನ ಮಾಡಿದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗೂ
ತಿಳಿದಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಧಾರ್ವಾರಿದೆ.

ಬ್ರಿಟೀಷರ ಜಾಲಾಕೆತನದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮು
ಜನರೇ ನಮ್ಮು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ದೂರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರು ನಮ್ಮು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಡೆಗೆ
ಯಾವರ ಯಾವತೀಯರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ
ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಚರಿಸುವ ಜನರೂ ತಿಳಿದು
ಆಚರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿ, ಬನ್ನಂಬೆಯನ್ನು
ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ನೀಡುವದು
ಬನ್ನಂಬೆಗೆ ಶೇಷಭೇಯಾ? ಹೆಣ್ಣುಮರ್ಕಳು ಮೂರುತ್ತಿ
ಧರಿಸಬಾರದು, ಕುಪ್ಪನ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು
ತನ್ನ ತಲೆಗೆ ತೋಚಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಇಂತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ
ಸಮಾಜದ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸದಂತಾಗುವದಿಲ್ಲಾದಾ?

ಇಡಿಯ ಸಮಾಜ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ತಿದ್ದಬೇಕಾದ್ದು
ಪಂಡಿತರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ
ಅಳಿದುಳಿದಿರುವ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತನ್ನ
ಅಜ್ಞಾನ ದುರಂಹರ್ಹಾರಗಳೊಂದ ಪಂಡಿತರ
ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರೇ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಿವರು
ಖಂಡನೀಯ.

ಅದರಾಗಿಯೇ ನಿರ್ದಾಣ್ಯಧಾರಿ ಖಂಡಸಿದ್ದೇನೆ.

— ವಿಷ್ಣುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ದಿಯೋಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು
ತಿಳಿಯಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ
10000 ಗಂಟೆಗಳ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಗುರಿಯನ್ನು, 30000
ಪುಟಗಳ ಲೇಖನದ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಯ ಎಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳೂ, ಲೇಖನಗಳೂ
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಲಭ್ಯ.

ಈ ಬೃಹತ್ ಜ್ಞಾನಸತ್ರ ನಿಮ್ಮ ನೇರವಿಲ್ಲದೇ
ಮುಂದುವರೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯಕ್ರ್ಮ ನೇರವು ನೀಡುವ ಸಜ್ಜನರು ಕೇಳಿನ
ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಏಗಾಗಲೀಸಬಹುದು

• Account Name **VISHWANANDINI**

• Account Number **35368588017**

• Account Type **Current Account**

• Bank **State Bank of India**

• Branch **T. Narasipura, Mysore**

• IFSC **SBIN0013233**

Please WhatsApp the transaction details to
9901551491

ಈಗಾಗಲೇ ನೆರವು ನೀಡಿದ, ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
ನನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ನೀಯ ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಯ ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು
ದರ್ಶಾಯಿಸುವಾಗ

“ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ ಗಮ್ಯ ತಲುಪಲಿ”
ಎಂದು ಗುರುದೇವತೆಗಳಿಗೆ,
ಶ್ರೀ ದೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ನಲ್ಲಿಸುವದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ಸಜ್ಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು
ಶ್ರೀಹರಿ ಮನ್ಮಿಸುತ್ತಾನೆ.

— ಏಷ್ಟುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

Vishnudasa Nagendracharya
No. 2, “Sri Madhwanauja Mandiram”
Kaveri Marga, Hemmige Village,
Talakadu, T Narasipura,
Mysore - 571122, Karnataka, India
nagendracharya@yahoo.co.in
WhatsApp: 9901 551 491